

MRF 2024.280

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 12. november 2024, j.nr. 21/11968

Ophævet afslag på dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til udvidelse af eksisterende bolig på 287 m² med 2 m², bl.a. fordi udvidelsen var beskeden, tilpasset eksisterende bebyggelse og beliggende inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje. Sagen hjemvist med bemærkning om, at Kystdirektoratet skulle foretage de fornødne vurderinger efter habitatreglerne inden dispensation.

E havde som ejer af en ejendom beliggende i Aabenraa Kommune i landzone, inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje 200 m fra kysten, ansøgt om dispensation til bygningsmæssige ændringer i eksisterende helårsbolig. De ansøgte ændringer bestod i udretning af hjørner på en køkkenfløj, som ville udvide det bebyggede areal med 2 m². Helårsboligen var delvist omkranset af en 2 m høj hæk, der forhindrede forbipasserendes indblik. Ejendommen var adskilt fra strandbredden af en offentlig vej. Nærmeste Natura 2000-område nr. 94 var beliggende 8,8 km fra ejendommen. Den 4. oktober 2021 meddelte Kystdirektoratet afslag på E's ansøgning om dispensation. Direktoratet havde som begrundelse for afslaget anført, at selvom det ansøgte var at anse for bagatelagtigt, var der stadig tale om en dispensationskrævende bygningsændring. Idet helårsboligen ville få et samlet beboelsesareal på 289 m² fandt den lempeligere praksis for dispensation til udvidelse af helårsboliger på op til 250 m² ikke anvendelse ift. de ansøgte udvidelser. Det var direktoratets vurdering, at der ikke forelå et særligt tilfælde, som kunne begrunde dispensation. Afgørelsen blev påklaget af E, der navnlig gjorde gældende, at ændringen af planloven, hvorefter arealgrænsen for undtagelsen i § 36, stk. 1, nr. 10 er udvidet, til 500 m², også har betydning for administration af strandbeskyttelseslinjen i den udvidede zone. Miljø- og Fødevareklagenævnet

(læge nævn) fandt ikke grundlag for at tilside-sætte direktoratets vurdering om, at det ansøgte krævede dispensation fra strandbeskyttelseslinjen. Herefter afviste nævnet, at der var holdepunkter for at antage, at den ændrede bestemmelse i planlovens § 36, stk. 1, nr. 9 (nu nr. 10) har betydning for dispensation fra strandbeskyttelseslinjen. Nævnet lagde herefter til grund, at den ansøgte udvidelse ikke er omfattet af den lempeligere praksis for udvidelse af helårsboliger op til 250 m², idet bygningsudvidelsen ville medføre et samlet bruttoareal på 289 m², hvorfor den almindelige restriktive dispensationspraksis fandt anvendelse i hovedsagen. Et enstemmigt nævn fandt, at der forelå et særligt tilfælde, der kunne begrunde dispensation, idet nævnet lagde vægt på, at der var tale om en bygningsmæssig ændring af beskeden størrelse, at ændringen var tilpasset den eksisterende bebyggelse, og at bygningen ikke ville fremstå mere markant i kystlandskabet. Nævnet havde endvidere lagt vægt på, at bygningen var placeret inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje og på placeringen ud til offentlig vej. Idet kystdirektoratet ikke havde foretaget en vurdering af påvirkningen på Natura 2000-områder eller eventuelle bilag IV-arter ophævede og hjemviste nævnet afgørelsen, med henvisning til, at disse vurderinger skulle foretages af førsteinstansen, før der blev meddelt dispensation.

Kommentar: Afgørelsen viser, at i sager, hvor en bygningsændringen har bagatelagtig karakter, fastholder nævnet, at ændringen kræver dispensation fra strandbeskyttelseslinjen, men meddeler så i nogle tilfælde dispensation, hvilket så udløser en hjemvisning, fordi Kystdirektoratet ikke har foretaget vurdering efter habitatbekendtgørelsen, jf. ligeledes **MRF 2024.288 Mfk**, hvor nævnet ophævede afslag på dispensation til handicaprampe på dige. Se tillige Miljø- og Fødevareklagenævnets andre afgørelser om strandbeskyttelseslinjen, hvor der i alle de øvrige tilfælde blev meddelt afslag: **MRF 2024.284 Mfk**, **MRF 2024.285 Mfk**, **MRF 2024.287 Mfk** og **MRF 2024.294 Mfk**.

Ophævelse og hjemvisning i sag om afslag på dispensation til bygningsmæssig ændring af eksisterende helårsbolig inden for strandbeskyttelseslinjen i Aabenraa Kommune

Sag: 21/11968

Dato: 12. november 2024

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, jf. § 65 b, stk. 1, jf. § 78, stk. 4.^[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Kystdirektoratets afgørelse af 4. oktober 2021 om afslag på dispensation til bygningsmæssig ændring af eksisterende helårsbolig inden for strandbeskyttelseslinjen på matr. nr. [Matrikelnummer1], beliggende [Adresse1], 6340 Kruså og hjemviser sagen til fornyet behandling i direktoratet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet^[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.^[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 1 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, der i overensstemmelse med naturbeskyttelseslovens § 78, stk. 4, har behandlet sagen i nævnets læge afdeling, jf. § 3, stk. 1, nr. 10, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 15. oktober 2021 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ejendommens ejer, der er repræsenteret ved konsulent.

Klager er uforstående over for Kystdirektoratets manglende stillingtagen til det i ansøgningen anførte om, at den administrative praksis ikke er tilpasset ændringen af arealgrænsen for bygningsændringer til 500 m² i planlovens nugældende § 36, stk. 1, nr. 10,[4] ved småbyggerier i den udvidede zone. Klager har anført, at dette var den helt klare hensigt ved "kystlovens" vedtagelse.[5] Dertil har klager anført, at ansøgningen vedrører en beskeden bygningstilpasning på 2 m², hvilket svarer til syv promille af ejendommens boligareal.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen og området

Ejendommen er på 16.845 m² beliggende i landzone, og er i sin helhed beliggende inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje ca. 200 meter fra kysten. Mod vest grænser ejendommen op til byzone, imens arealerne mod øst fremstår mere åbne. Ejendommen og strandbredden er adskilt af den offentlige vej [Vej1]. På den modsatte side af [Vej1], ned mod strandbredden, er der registreret et område med naturbeskyttet strandeng, imens der mod sydvest er registreret et naturbeskyttet overdrev. Nordøst for ejendommen er der registreret en naturbeskyttet mose.

Ifølge Bygnings- og Boligregistret (BBR) består ejendommen af matr. nr. [Matrikelnummer1] og [Matrikelnummer2] sogn, hvor den bebyggede del af ejendommen er registreret som et fritliggende enfamilieshus beliggende på matr. nr. [Matrikelnummer1] [Matrikelnummer1]. Videre fremgår det af BBR, at ejendommens bolig blev opført i 1982 og er noteret med et samlet boligareal på 289 m², hvor 189 m² udgør det bebyggede areal på ejendommen og 100 m² udgør udnyttet tagetage. Ud over boligen findes en garage på 42 m², der er sammenbygget med et udhus på 12 m².

Den øvrige del af ejendommen på ca. 1,6 ha fremtræder parklignende med større græsarealer, træer, buske og hække. På ejendommen er desuden registreret en naturbeskyttet sø.

Ejendommen er beliggende ca. 8,8 km sydvest for Natura 2000-område nr. 94 Rinkenæs Skov, Dyrehaven og Rode Skov (fuglebeskyttelsesområde F68 og habitatområde H83).[6]

2.2 Den påklagede afgørelse

Kystdirektoratet har den 4. oktober 2021 i medfør af naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1, jf. § 15, stk. 1, meddelt afslag på ansøgning om dispensation til en mindre arealmæssig ændring på en eksisterende helårsbolig inden for strandbeskyttelseslinjen i Aabenraa Kommune.

Sagen er indledt ved, at Kystdirektoratet den 28. juni 2021 meddelte afslag på klagers ansøgning om dispensation til en række bygningsmæssige ændringer på ejendommen, herunder udretning af hjørner på en køkkenfløj. Klager har herefter den 1. oktober 2021 igen ansøgt om udretning af hjørnerne på køkkenfløjen. Det fremgår af ansøgningen, at en udretning af hjørnerne vil medføre en udvidelse af det bebyggede areal på i alt 2 m². Videre fremgår det af ansøgningen, at ejendommen mod syd, vest og øst er omgivet af en 2 m høj bøgetræshæk, som forhindrer forbipasserende i indblik, og at nordskellet følger et skovareal. Ansøgningen er begrundet i klagers ønske om at tilpasse husets udseende, således at det bliver mere funktionelt og får et mere enkelt udtryk set udefra.

I ansøgningen har klager henvist til afsnit 5.6 i Vejledning om 300 m strandbeskyttelses- og klitfredningszone.[7] Klager har bemærket, at det fremgår af vejledningen, at et helårshus beliggende i landzone efter planlovens § 36, stk. 1, nr. 9,[8] kan til- og ombygges uden landzonetilladelse, hvis husets etageareal derved ikke vil komme til at overstige 250 m². Dertil har klager bemærket, at det ifølge vejledningen er forudsat i bemærkningerne til lovforslag til "kystloven", at der i samme omfang kan dispenseres fra strandbeskyttelsen, såfremt placering og udformning kan accepteres ud fra landskabelige hensyn. Klager har i forlængelse heraf anført, at politikerne har været af den opfattelse, at der ikke skulle være unødige forhindringer for at foretage småændringer, som ikke kræver landzonetilladelse, på et i øvrigt lovligt opført helårshus. Videre har klager bemærket, at arealgrænsen ved nugældende planlovs § 36, stk. 1, nr. 10, er ændret til 500 m². Efter klagers vurdering må en naturlig administrativ konsekvens heraf være, at arealgrænsen også må gælde i strandzonen, især ved

helårshuse i landzone beliggende inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje.

Som særlige omstændigheder har klager i ansøgningen anført, at ejendommen er en god repræsentant for den særlige periode i Sønderjyllands historie fra 1864 til 1920. Videre har klager anført, at såfremt ejendommen skal være attraktiv som helårsbolig, så bør strandbeskyttelsesreglerne administreres med sund fornuft, så der tages rimeligt hensyn til mindre ændringer, bygningsjusteringer og tilpasninger af bygningens ydre. Efter klagers opfattelse vil en dispensation, som ansøgt med de særlige og specifikt beskrevne forhold, ikke være præjudicerende.

Det fremgår af projekttegninger fra ansøgningsmaterialet, at ejendommen har en bygningsfløj mod syd med afskårne hjørner, som ønskes udvidet således, at fløjen bliver rektangulær. I ansøgningsmaterialet fremgår endvidere tre billeder, som viser bygningsfløjen med afskårne hjørner set fra syd, øst og fra vest.

I forbindelse med afgørelsen har Kystdirektoratet ikke taget stilling til det ansøgte påvirkning af det nærliggende Natura 2000-område eller af dyre- og plantearter som fremgår af habitatdirektivets bilag IV. Direktoratet har begrundet dette med, at der meddeles afslag til det ansøgte.

Det er Kystdirektoratets vurdering, at den ansøgte bygningsændring er bagatelagtig, men at ændringen er dispensationskrævende, idet det bebyggede areal forøges.

Kystdirektoratet har bemærket, at ejendommen ligger inden for den udvidede del af strandbeskyttelseslinjen, hvor der efter praksis dispenseres til udvidelser af helårsboliger op til 250 m². I forlængelse heraf har direktoratet konstateret, at med et boligareal på 289 m² er klagers ejendom ikke omfattet af denne lempeligere praksis. På den baggrund har direktoratet henvist til, at dispensation forudsætter, at der foreligger en særlig begrundelse.

Kystdirektoratet har herefter vurderet, at der ikke kan meddeles dispensation til den ansøgte bygningsændring. Efter direktoratets vurdering har klager ikke fremført særlige forhold, som kan begrunde, at der i strid med praksis meddeles dispensation til udvidelse af det bebyggede areal, uanset at den ansøgte udvidelse arealmæssigt er begrænset.

Ved vurderingen har Kystdirektoratet inddraget, at en dispensation til den ansøgte ombygning vil medføre en berettiget forventning hos ejere af større

boliger om, at kunne opnå dispensation til mindre og begrænsede bygningsudvidelser. Direktoratet har vurderet, at dette vil være i strid med bestemmelsens formål. Det er derudover direktoratets vurdering, at det i ansøgningen anførte om bygningens formål, ejendommens historiske forhold, og at den ansøgte udvidelse ikke kan ses fra kysten, ikke kan føre til et andet resultat.

Afslutningsvis har Kystdirektoratet bemærket, at en ombygning af køkkenfløjen, ved en tilstrækkelig tilbagerykning af facaden, vil kunne skabe et bygningsudtryk som ansøgt, uden at dette resulterer i udvidelse af det bebyggede areal. Direktoratet har henvist til, at en sådan bygningsændring er en bagatelagtig ændring, som ikke er dispensationskrævende.

2.3 Kystdirektoratets bemærkninger til klagen

Kystdirektoratet har den 22. oktober 2021 oplyst, at direktoratet ikke har bemærkninger til klagen, og at direktoratet henholder sig til afgørelsen.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Følgende medlemmer af Miljø- og Fødevareklagenævnet har deltaget i sagens behandling: Jette R. Uhrenholt (formand), landsdommerne Annette Nørby og Olaf Tingleff samt de læge medlemmer Lene Hansen, Kristian Pihl Lorentzen og Jens Vibjerg.

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, indeholder et generelt forbud mod at foretage ændring i tilstanden af arealer inden for strandbeskyttelseslinjen, herunder foretage bebyggelse, udstykning, matrikulering og arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Formålet med bestemmelsen er at sikre en friholdelse af strandene og de umiddelbart bagvedliggende kystområder mod indgreb, der ændrer den nuværende tilstand og anvendelse.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder ikke grundlag for at tilsidesætte Kystdirektoratets vurdering af, at det ansøgte projekt er en tilstandsændring, som er dispensationskrævende. Nævnet har herved lagt vægt på, at projektet forudsætter ændringer i både bygnings- og tagkonstruktion, hvormed det bygningsmæssige udtryk ændres og bygningsarealet udvides.

Efter naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1, kan der kun i særlige tilfælde meddeles dispensation fra strandbeskyttelseslinjen. Der kan derfor kun dispenseres, hvis særlige forhold taler for det, herunder hvis der er tale om et nødvendigt formål, som bør gå forud for den generelle beskyttelsesinteresse, og der ikke ved en dispensation skabes præcedensvirkning i strid med det generelle formål med reglerne. Bestemmelsen administreres i praksis meget restriktivt.

Efter den tidligere planlovs § 36, stk. 1, nr. 9, kan et helårshus i landzone til- eller ombygges uden landzonetilladelse, hvis husets bruttoetageareal ikke derved vil komme til at overstige 250 m². I bemærkningerne til "kystloven", hvorved naturbeskyttelseslovens kystbeskyttelseszone blev ændret fra 100 m til 300 m, er det forudsat, at der i samme omfang dispenseres fra strandbeskyttelsen, såfremt placering og omfang kan accepteres ud fra landskabelige hensyn. Det er forudsat i lovforslagets bemærkninger, at der er tale om huse, der ved ikrafttrædelsen af de nye beskyttelseszoner henligger som helårshuse.^[9] Det følger endvidere af nævnets praksis, at lovbemærkningerne må forstås således, at den lempeligere praksis alene er gældende for arealer inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje (fra 100 til 300 m).^[10]

Ved lov nr. 668 af 8. juni 2017 blev planlovens § 36, stk. 1, nr. 9 (herefter nr. 10), ændret, således at der ikke kræves landzonetilladelse til til- og ombygning af helårshuse, hvorved husets samlede bruttoetageareal ikke overstiger 500 m² mod tidligere 250 m². Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der i det konkrete tilfælde kan være krav om tilladelse eller dispensation efter anden lovgivning, som kan regulere omfanget eller udseendet af det enkelte byggeri, bl.a. skal restriktioner i form af adgangsbegrænsninger og byggelinjer respekteres.^[11]

Naturbeskyttelseslovens regler om bl.a. strandbeskyttelse er ændret ved lov nr. 681 af 8. juni 2017 (nye muligheder for visse anlæg og indretninger på klitfredede arealer og inde for strandbeskyttelseslinjen samt inden for sø- og åbeskyttelseslinjen). Der er ikke i den forbindelse indføjet bestemmelser om til- og ombygninger af helårshuse, og der er i bemærkningerne til loven ikke holdepunkter for at antage,^[12] at den ændrede bestemmelse i planlovens § 36,

stk. 1, nr. 9 (nu nr. 10), har betydning for administrationen af reglerne i naturbeskyttelsesloven.

Det følger af Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis, at den anførte ændring af planloven ikke har betydning for den administrative praksis efter naturbeskyttelsesloven, der er affødt af bemærkningerne til "kystloven" om til- og ombygning af helårshuse, hvorved husets samlede bruttoetageareal ikke overstiger 250 m².^[13]

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder herefter, at den ansøgte udvidelse af boligarealet ikke er omfattet af den lempeligere administration for helårshuse i den udvidede del af beskyttelseslinjen. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at ejendommens bruttoetageareal på 289 m² allerede inden den ansøgte bygningsændring væsentligt overstiger 250 m².

Den ansøgte bygningsændring skal derfor vurderes efter den almindelige restriktive dispensationsadgang i naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1.

Dispensationsbeføjelsen i naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1, skal administreres under hensyntagen til de internationale forpligtelser, herunder habitatdirektivet^[14] og habitatbekendtgørelsen.^[15]

Det følger af habitatbekendtgørelsens § 6, stk. 1, jf. § 7, stk. 2, nr. 1, at der ikke kan gives dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, hvis det ansøgte projekt i sig selv, eller i forbindelse med andre planer og projekter, kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt. Vurderingen skal fremgå af afgørelsen, jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 4.

Videre følger det af habitatbekendtgørelsens § 10, stk. 1, nr. 1, jf. § 7, stk. 2, nr. 1, at der ikke kan gives dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, hvis det ansøgte kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter, der er optaget i habitatdirektivets bilag IV, litra a, eller hvis det ansøgte kan ødelægge de plantearter, som er optaget i habitatdirektivets bilag IV, litra b, i alle livsstadier. Vurderingen i forhold til bilag IV-arter skal fremgå af afgørelsen, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 2.

Et enigt Miljø- og Fødevareklagenævn finder efter en samlet vurdering, at der er tale om et sådant særligt tilfælde, der kan begrunde en dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til den ansøgte bygningsændring.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at bygningsændringen på grund af sin beskedne størrelse, og det forhold, at ændringen er tilpasset den eksisterende bygning, ikke vil medføre, at bygningen vil fremstå mere markant i kystlandskabet. Dertil har nævnet lagt vægt på, at den ansøgte ændring ikke vil medføre en ændret eller øget aktivitet på ejendommen, og dermed en øget belastning af kystlandskabet. Samtidigt har nævnet lagt vægt på ejendommens placering inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje og ud til den offentlige vej [Vej1].

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer, at Kystdirektoratet ikke har foretaget en vurdering af, om det ansøgte kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt eller medføre beskadigelse eller ødelæggelse af plantearter eller af yngle- eller rasteområder for de dyrearter, der fremgår af habitatdirektivets bilag IV.

Idet ovenstående er en forudsætning for, at der kan meddeles dispensation til det ansøgte, hjemviser Miljø- og Fødevareklagenævnet sagen med henblik på, at Kystdirektoratet skal foretage de påkrævede vurderinger og meddele dispensation, såfremt vurderingen efter habitatbekendtgørelsen ikke er til hinder herfor.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Kystdirektoratets afgørelse af 4. oktober 2021 om afslag på dispensation til bygningsmæssig ændring af eksisterende helårsbolig inden for strandbeskyttelseslinjen på matr. nr. [Matrikelnummer1], beliggende [Adresse1], 6340 Kruså og hjemviser sagen til fornyet behandling i direktoratet.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 927 af 28. juni 2024 om naturbeskyttelse.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet som ændret ved lov nr. 900 af 21. juni 2022 om ændring af museumsloven, lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet og forskellige andre love.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Lovbekendtgørelse nr. 572 af 29. maj 2024 om planlægning.

[5] Lov nr. 439 af 1. juni 1994 om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse (Beskyttelse af kystområderne). Loven angår Danmarks kyststrækninger og omtales derfor som "kystloven".

[6] Link til gældende Natura 2000-plan:

https://mst.dk/media/xzhct5nd/n94_natura-2000-handleplan.pdf

[7] Vejledning om 300 m strandbeskyttelses- og klitfredningszone, 1. juni 1999, link hertil: <https://kyst.dk/publikationer/kystbeskyttelse/vejledning-om-300m-strandbeskyttelses-og-klitfredningszone>.

[8] Lovbekendtgørelse nr. 1539 af 23. november 2015 om planlægning med senere ændringer.

[9] Lovforslag nr. 191 af 4. februar 1994 til lov om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse (beskyttelse af kystområderne), bemærkninger til § 2, nr. 2. Lovforslaget er endeligt vedtaget ved lov nr. 439 af 1. juni 1994 (kystloven).

[10] Se eksempelvis Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 26. februar 2020 i sagsnr. 19/08322 og Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 15. december 2023 i sagsnr. 21/12291.

[11] De specielle bemærkninger til § 1, nr. 85, i Forslag L 121 til Lov om ændring af lov om planlægning, lov om naturbeskyttelse og lov om aktindsigt i miljøoplysninger, fremsat den 25. januar 2017, vedtaget som lov nr. 668 af 8. juni 2017.

[12] Forslag L 122 til Lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, fremsat den 25. januar 2017, vedtaget som lov nr. 681 af 8. juni 2017.

[13] Se Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 12. februar 2024 i sagsnr. 23/11324 og Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 31. januar 2022 i sagsnr. 21/12638.

[14] Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter med senere ændringer.

[15] Bekendtgørelse nr. 1098 af 21. august 2023 om udpegning og administration i internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

Lovområder:

NBL - beskyttelseslinier